

Veertiende Zondag door het jaar B-jaar / JESUS HERKENNEN / Mk. 6,1-6 / André Louf ocso (1929-2010)

uit: Mijn liefde is u genoeg, 1984

Vandaag wordt grote zorg besteed aan de wijze waarop wij Jezus verkondigen. Het is geen gemakkelijk probleem. Wij zijn geneigd dit toe te schrijven aan onze moderne wereld die zoveel omwentelingen veroorzaakte. Het evangelie van vandaag leert ons echter dat het nooit gemakkelijk is geweest Jezus te herkennen. Zelfs niet toen hij nog in leven was; zelfs niet in de kring van leerlingen die elke dag met hem te doen hadden. Wij krijgen zelfs de indruk dat hoe dichter men bij Jezus is in tijd en ruimte, hoe beter men zijn aardse identiteitskaart denkt te kennen, met naam en betrekking van ouders en familieleden inbegrepen, hoe minder kans er bestaat om door te dringen tot het diepe geheim van Jezus. Men leefde naast hem, ontmoette hem elke dag, men zat als het ware met zijn neus gedrukt op de handel en wandel van Jezus, men wist alles van de "Jezus volgens het vlees" zoals Paulus het zal zeggen (2 Kor. 5, 16); men bleef echter helemaal vreemd aan de echte Jezus, de Jezus volgens de Geest. "Waar heeft Hij dat vandaan? En wat is dat voor een wijsheid die Hem geschonken is?... Is dat niet de timmerman, de zoon van Maria?" En zij namen aanstoot aan Hem." (Mk. 6,3-4). Het evangelie voegt er aan toe dat Jezus zich hierover verwondert. Toch lijkt het onbegrip waarop hij stoot, op voorhand voorzien: "Een profeet wordt overal geëerd behalve in zijn eigen stad, bij zijn verwanten en in zijn eigen kring" (Mk. 5,4). En dit misprijzen heeft gevolgen. Hun ongeloof blokkeert als het ware Jezus' macht om wonderen te doen. "Hij kon er geen enkel mirakel verrichten," zegt het evangelie. Straks zal hij zelfs uit zijn eigen dorp weggejaagd worden. En binnen enkele maanden wordt het nog veel erger. Op die manier moet Jezus leren wat voor werk zijn Vader hem gaf om het te volbrengen.

Af en toe zal Jezus wel een zeker succes oogsten. Een succes echter, dat alleen maar het einde zal verhaasten, en dat, vanaf het begin tot het einde, uiterst dubbelzinnig zal blijven. Het wordt zelfs pijnlijk voor Jezus telkens als hij er zich rekenschap van geeft. Zijn woord is wel meeslepend, want niemand sprak ooit zoals hij, moeten zelfs toegeven zij die uitgestuurd waren om hem gevangen te nemen. Maar weldra moet Jezus proberen te ontsnappen aan al die mensen die hem achterna lopen, want ze willen hem tot koning kronen, en zich tevreden stellen met een verpolitiseerde messias. Ook de vele genezingen hebben een diepe inwerking op de massa, en men houdt niet op zieken bij hem te brengen. Maar Jezus moet hun weldra het verwijt maken dat ze alleen maar op mirakels en uiterlijke tekenen uit zijn, en dat ze helemaal niet begrijpen wat in elk mirakel schuilgaat: de Vader die aan het werk is in zijn Zoon. Want het mirakel naar buiten is van weinig belang. Wat van belang is, is het geloof in de harten, van binnen, dat het mirakel bewerkt. Op die manier groeit het misverstand voortdurend tussen Jezus en de menigte. Hoe groter de beweging van het volk wordt rondom hem, en hoe dichter hij soms lijkt te komen tot een echt succes, hoe ondraaglijker de dubbelzinnigheid wordt van de hele situatie. Allen die met hem te doen hebben, smeden samen om hem uit te schakelen. Zijn naasten willen de eer van de familie redden, en proberen hem voor gek te verklaren. Zijn dorpsgenoten zoeken hem van kant te maken door hem van een steile rots naar beneden te werpen. De priesters en schriftgeleerden zullen er eindelijk in slagen hem te doen veroordelen door de Romeinen als een gevaarlijke en ongelegen politieke oproerling. Op deze vergissing en mislukking moest het uitlopen. "Slechts in zijn vaderland wordt een profeet niet geëerd." Maar door deze vergissing heen volttooide God zijn werk, en werden alle profetieën van de Schrift vervuld in de dood van de buitengesloten profeet. Nooit was het gemakkelijk Jezus te herkennen. Ook vandaag, zoals ten tijde van Jezus, kunnen ons gevoel voor compromis of voor recuperatie, en onze ongeneeslijke dubbelzinnigheid, de echte identiteit van Jezus verbergen. Elk ogenblik kunnen we er naast slaan, om de tuin geleid door onze dagelijkse edelmoedigheid. "Want ook deze onmetelijke rijkdom van het Mysterie van Jezus dragen wij in aarden potten" (2 Kor. 4,7), in een ellendig lichaam en een verdeeld hart. En toch blijft Jezus bij ons wonen tot aan het einde der tijden, en laat hij ons, van tijd tot tijd, zoals het gebeurde gedurende zijn aardse leven, die aanwezigheid even aanvoelen. Dan springen we op van vreugde in de Heilige Geest, want dan is het niet vlees en bloed, die ons hem laten zien, maar alleen de Vader die in de hemel is. Jezus is zonder enige twijfel daar aanwezig, waar een zondaar of een zondares overstelpt worden en opgenomen zijn in de barmhartigheid, want voor hen is het dat hij op aarde kwam. Jezus is daar aanwezig, waar de armen worden geholpen, want alles wat we aan de kleinsten zullen gedaan hebben, hebben we aan Jezus gedaan (Lk. 9,48). Jezus is daar aanwezig, waar twee of drie in zijn Naam verenigd zijn (Mt. 18,20) om aan zijn Kerk te bouwen door zijn lichaam te nuttigen, en om hun dorst te laven aan de bronnen van de Liefde, door zijn bloed te drinken. Want zijn leerlingen herkenden hem op de weg naar Emmaüs, toen hij voor hen het brood brak.